

PROF. PRUSZEWICZ ANTONI NARCYZ – PIONIER FONIATRII I AUDIOLOGII W POLSCE

Tytuł doktora *honoris causa* Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu nadany w 2010 r.

Urodził się 20 maja 1931 r. w Inowrocławiu, dyplom lekarski uzyskał z wyróżnieniem w poznańskiej Akademii Medycznej w 1955 r., specjalizacje II stopnia z laryngologii, foniatrii i audiologii w latach 1963-1970, tytuł doktora nauk medycznych w 1965 r., habilitację w 1970 r., tytuł profesora nadzwyczajnego - w 1980 r., profesora zwyczajnego - w 1986 r.

W latach 1951-1958 pracował w Zakładzie Fizyki Medycznej jako zastępca asystenta, a następnie asystent, od 1958 roku pracował w Klinice Otolaryngologicznej AM w Poznaniu, pełniąc tam funkcje kolejno: asystenta, adiunkta i profesora. Od 1968 r. kierował jednostkami uczelnianymi, zajmującymi się foniatrią i audiologią: w latach 1968-1981 – Pracownią, od 1981 do 2000 r. Kliniką w ramach Katedry Chorób Uszu Gardła i Nosa (pierwsza taka jednostka w kraju), w latach 2000-2001 - Katedrą i Kliniką Foniatrii i Audiologii (pierwsza w Polsce i jedna z pierwszych w Europie).

W 1981 r. w pierwszych, demokratycznych wyborach na Uczelni został wybrany prorektorem do spraw nauki i pierwszym zastępcą rektora. Pełnił tę funkcję przez dwie kadencje, w latach 1981-1987. W latach 1987-1993 był rektorem Akademii Medycznej im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu.

Wśród wielu inicjatyw podjętych i zrealizowanych w czasie pełnienia funkcji we władzach Uczelni należy wymienić: wprowadzenie w życie nauczania medycyny w języku angielskim w programie amerykańskim 4-letnim i polskim 6-letnim od 1993 r., utworzenie II Wydziału Lekarskiego z Oddziałami Stomatologii, Nauczania w Języku Angielskim i Szkolenia Podyplomowego, poszerzenie Wydziału Pielęgniarstwa o program Nauk o Zdrowiu, utworzenie Fundacji AM i Stowarzyszenia Absolwentów AM w Poznaniu, otwarcie Muzeum AM przy Zakładzie Historii Nauk Medycznych, utworzenie pierwszej w Europie Kliniki Medycyny Paliatywnej oraz pierwszej w Polsce Kliniki Foniatrii i Audiologii, wznowienie wydawania "Nowin Lekarskich", uzyskanie na budowę przyszłego "campusu" terenu po ogrodach działkowych, między ulicami Polną i Bukowską. W czasie jego kadencji rektorskich Uczelnia osiągnęła 2-3 miejsce w rankingach akademii medycznych w Polsce. Był inicjatorem i pierwszym przewodniczącym Konferencji Rektorów Akademii Medycznych w Polsce (KRAMP) w latach 1989-1993 (powołanej w czasie uroczystości obchodów 70. rocznicy powstania AM) i reprezentującej problematykę oraz interesy medycznych szkół akademickich wobec Ministerstwa Zdrowia i Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego.

Jest twórcą polskiej szkoły olfaktologii i gustologii klinicznej. Opracował i zmodyfikował wiele metod diagnostycznych w tym zakresie, a także w dziedzinie audiologii. Na jego dorobek naukowy składa się ponad 400 pozycji piśmienniczych, w tym połowa prac oryginalnych. Do najważniejszych odznaczeń należą: Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski, Medal Miłoslawa Seemana Uniwersytetu w Pradze, za zasługi w dziedzinie foniatrii i Złoty Hipolit dla Wybitnej Osobistości Pracy Organicznej. W 1991 r. uzyskał doktorat *honoris causa* Uniwersytetu w Turynie.

W 2010 r. Uniwersytet Medyczny w Poznaniu nadał mu tytuł doktora *honoris causa*, a laudację wygłosił prof. Andrzej Obrębowski.

Piśmiennictwo:

Doctor honoris causa Antoni Pruszewicz, Ośrodek Wydawnictw Naukowych, Poznań 2010.